

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2014 03 20
COM(2014) 181 final

2014/0101 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

**kuriuo keičiamas Tarybos sprendimo 2004/162/EB dėl naudojimosi doku mokesčio
Prancūzijos užjūrio departamentuose taikymo laikotarpis**

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Atokiausiems Sąjungos regionams taikomos Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) nuostatos. Tačiau Prancūzijos atokiausi regionai nepatenka į PVM ir akcizų direktyvų teritorinę taikymo sritį.

Pagal SESV nuostatas, visų pirma pagal jos 110 straipsnį, Prancūzijos atokiausiuose regionuose iš esmės neleidžiama skirtingai apmokestinti vietos ir žemyninės Prancūzijos, kitų valstybių narių ar trečiųjų šalių kilmės produktų. Vis dėlto dėl nuolatinių sunkumų, kurie daro neigiamą poveikį atokiausių regionų socialinei ir ekonominei padėčiai, SESV 349 straipsnyje (buv. EB sutarties 299 straipsnio 2 dalis) numatyta galimybė šiems regionams nustatyti konkrečias priemones. Šios priemonės susijusios su įvairiomis politikos kryptimis, tarp kurių – mokesčių politika.

2004 m. vasario 10 d. Tarybos sprendimu 2004/162/EB (iš dalies pakeistu 2008 m. birželio 9 d. Tarybos sprendimu 2008/439/EB ir 2011 m. liepos 19 d. Tarybos sprendimu 448/2011/ES), priimtu remiantis EB sutarties 299 straipsnio 2 dalimi, Prancūzijai leidžiama iki 2014 m. liepos 1 d. taikyti mažesnę naudojimosi doku mokestį tam tikriems Prancūzijos atokiausiuose regionuose (išskyrus Sen Marteną) gaminamiems produktams arba juos nuo tokio mokesčio atleisti. Minėto sprendimo priede pateiktas produktų, kuriems galima taikyti mažesnę mokestį arba nuo jo atleisti, sąrašas. Vietoje gaminamiems ir kitiems produktams taikomo mokesčio tarifo skirtumas, priklausomai nuo produktų, negali būti didesnis nei 10, 20 ar 30 procentinių punktų.

Sprendime 2004/162/EB nurodytos konkrečių priemonių nustatymo priežastys: atokumas, priklausomybė nuo žaliavų ir energijos išteklių, būtinumas kaupti didesnes atsargas, maža vietos rinka, žemas eksporto lygis ir kt. Dėl visų šių sunkumų didėja gamybos sąnaudos, todėl didėja vietoje gaminamų produktų savikaina; šie produktai, netaikant konkrečių priemonių, būtų mažiau konkurencingi, palyginti su iš kitur įvežamais produktais, netgi atsižvelgiant į pastarųjų produktų pristatymo į užjūrio departamentus išlaidas. Todėl tęsti vietos gamybą taptų sudėtingiau. Sprendime 2004/162/EB nurodytos konkrečios priemonės buvo parengtos siekiant sustiprinti vietos pramonę didinant jos konkurencingumą.

Prancūzijos institucijos mano, kad sunkumai, su kuriais susiduria Prancūzijos atokiausi regionai, neišnyko, todėl keletu 2013 m. sausio 25 – birželio 7 d. siųstų raštų ji pateikė Europos Komisijai prašymą iki 2020 m. gruodžio 31 d. toliau taikyti panašius į šiuo metu ir iki 2014 m. liepos 1 d. taikomus diferencijuotus mokesčius.

Produktų, kuriems Prancūzijos institucijos norėtų taikyti diferencijuotus mokesčius, sąrašų patikrinimas yra ilgai trunkantis ir sudėtingas darbas: reikia išnagrinėti kiekvieno produkto diferencijuoto mokesčio pagrindimą ir jo proporcingumą ir įsitikinti, ar toks diferencijuotas mokestis nepažeis Sąjungos teisinės sistemos, įskaitant vidaus rinką ir bendrąją politiką, vientisumo ir nuoseklumo.

Šio darbo kol kas nebuvo galima užbaigti dėl didelio susijusių produktų skaičiaus (keli šimtai) ir daugybės informacijos, kurią reikia surinkti apie susijusių produktų rinkos struktūrą: ar produktai gaminami vietoje, ar vykdomas didelės apimties importas (įskaitant iš žemyninės Prancūzijos ir kitų valstybių narių), kuris gali trukdyti tęsti vietos gamybą, ar vietos gamybai nesudarytos monopolio arba beveik monopolio sąlygos, kaip paaiškinamos papildomos gamybos sąnaudos, dėl kurių

vietos produktai tampa mažiau patrauklūs už importuotuosius, be to, reikia patikrinti, ar diferencijuotųjų mokesčių taikymas suderinamas su kitomis Sąjungos politikos kryptimis.

Iki 2014 m. liepos 1 d. nepriėmus jokio sprendimo, atsirastų teisinė spraga, nes tai reikštų, kad nuo 2014 m. liepos 1 d. Prancūzijos atokiausiuose regionuose nebegalima taikyti jokių diferencijuotų mokesčių, net ir tiems produktams, kuriems juos pagrįstai reikėtų taikyti.

Kad būtų galima užbaigti šiuo metu atliekamą darbą ir kad Komisijai būtų suteikta laiko atsižvelgiant į visų suinteresuotųjų šalių interesus pateikti suderintą pasiūlymą, būtina suteikti papildomą šešių mėnesių laikotarpį.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

Dėl šio pasiūlymo buvo konsultuotasi su kompetentingais Europos Komisijos generaliniais direktoratais.

Europos Komisija poveikio vertinimo neatliko.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Siūlomų veiksmų santrauka

Šiame pasiūlyme numatyta šešiams mėnesiams, nuo 2014 m. liepos 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d., pratęsti 2004 m. vasario 10 d. Tarybos sprendimo 2004/162/EB galiojimą.

Teisinis pagrindas

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 349 straipsnis.

Subsidiarumo principas

Tik Taryba turi teisę pagal SESV 349 straipsnį priimti konkrečias atokiausiems regionams skirtas priemones, kuriomis siekiama keisti Sutarčių ir bendrų politikos krypties taikymo šiems regionams sąlygas, nes nuolatiniai sunkumai neigiamai veikia jų socialinę ir ekonominę padėtį.

Todėl pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

Proporcingumo principas

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl toliau nurodytų priežasčių.

Šiuo pasiūlymu siekiama šešiams mėnesiams pratęsti dabar taikomą sistemą, kad būtų galima atlikti išsamią prašymo leisti taikyti skirtingą apmokestinimą, kurio būtų kompensuojami vietos gamintojų dėl sunkumų patiriami nuostoliai, analizę, joje atskirai aptariant kiekvieną produktą.

Bet koks leidimas papildomai pratęsti laikotarpį bus suteiktas tik atlikus šią Prancūzijos institucijų prašymo analizę, joje atskirai aptariant kiekvieną produktą.

Pasirinkta priemonė

Siūloma priemonė – Tarybos sprendimas.

Kitos priemonės nebūtų tinkamos dėl toliau nurodomų priežasčių.

Tekstas, kurį siekiama iš dalies keisti, yra Tarybos sprendimas, priimtas remiantis tuo pačiu teisiniu pagrindu (buv. EB sutarties 299 straipsnio 2 dalimi).

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Europos Sąjungos biudžetui.

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

**kuriuo keičiamas Tarybos sprendimo 2004/162/EB dėl naudojimosi doku mokesčio
Prancūzijos užjūrio departamentuose taikymo laikotarpis**

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 349 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Tarybos sprendimu 2004/162/EB² Prancūzijai leidžiama Prancūzijos užjūrio departamentuose vietoje gaminamiems produktams, išvardytiems sprendimo priede, taikyti mažesnę naudojimosi doku mokesčių arba nuo to mokesčio atleisti. Vietoje gaminamiems ir kitiems produktams taikomo mokesčio tarifo skirtumas, priklausomai nuo produktų, negali būti didesnis nei 10, 20 ar 30 procentinių punktų. Toks atleidimas nuo mokesčio ar jo sumažinimas yra konkrečios priemonės, kuriomis siekiama kompensuoti ypatingus Sutarties 349 straipsnyje išvardytus atokiausiems regionams tenkančius apribojimus, dėl kurių padidėja vietos įmonių gamybos sąnaudos ir jų produktai tampa mažai konkurencingi tokių pačių iš žemyninės Prancūzijos, kitų valstybių narių arba trečiųjų šalių atvežamų produktų atžvilgiu. Vietoje gaminamiems produktams netaikant naudojimosi doku mokesčio arba šį mokesčių sumažinant, sudaromos sąlygos kurti, išlaikyti ir plėtoti vietos gamybą. Sprendimas 2004/162/EB taikomas iki 2014 m. liepos 1 d.;
- (2) Prancūzija mano, kad sunkumai, su kuriais susiduria Prancūzijos atokiausi regionai, neišnyko, todėl ji pateikė Komisijai prašymą iki 2020 m. gruodžio 31 d. leisti taikyti panašius į šiuo metu ir iki 2014 m. liepos 1 d. taikomus diferencijuotus mokesčius;
- (3) tačiau produktų, kuriems Prancūzija norėtų taikyti diferencijuotus mokesčius, sąrašų patikrinimas yra ilgai trunkantis ir sudėtingas darbas, nes reikia išnagrinėti kiekvieno produkto diferencijuoto mokesčio pagrindimą ir jo proporcingumą ir įsitikinti, ar toks diferencijuotas mokestis nepažeis Sąjungos teisinės sistemos, įskaitant vidaus rinką ir bendrąją politiką, vientisumo ir nuoseklumo;
- (4) šio darbo kol kas nebuvo galima užbaigti dėl didelio susijusių produktų skaičiaus ir daugybės informacijos, kurią reikia surinkti, visų pirma apie papildomas gamybos

¹ OL C ..., ..., p. .

² 2004 m. vasario 10 d. Tarybos sprendimas 2004/162/EB dėl naudojimosi doku mokesčio Prancūzijos užjūrio departamentuose, kuriuo pratęsimas Sprendimo 89/688/EEB taikymas (OL L 52, 2004 2 21, p. 64).

sąnaudas, dėl kurių vietos produktai tampa mažiau patrauklūs, ir apie susijusių produktų rinkos struktūrą;

- (5) iki 2014 m. liepos 1 d. nepriėmus jokio sprendimo, atsirastų teisinė spraga, nes tai reikštų, kad nuo 2014 m. liepos 1 d. Prancūzijos atokiausiuose regionuose nebegalima taikyti jokių diferencijuotų mokesčių;
- (6) kad būtų galima užbaigti šiuo metu atliekamą darbą ir kad Komisijai būtų suteikta laiko atsižvelgiant į visų suinteresuotųjų šalių interesus pateikti suderintą pasiūlymą, būtina suteikti papildomą šešių mėnesių laikotarpį;
- (7) todėl Sprendimą 2004/162/EB reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo 2004/162/EB 1 straipsnio 1 dalyje data „2014 m. liepos 1 d.“ pakeičiama data „2014 m. gruodžio 31 d.“.

2 straipsnis

Šis sprendimas taikomas nuo 2014 m. liepos 2 d.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*